



Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 25/13

Λουξεμβούργο, 7 Μαρτίου 2013

Απόφαση στην υπόθεση C-607/11
ITV Broadcasting Ltd κ.λπ. κατά TVCatchup Ltd.

Οι εμπορικοί ραδιοτηλεοπτικοί φορείς μπορούν να απαγορεύουν την αναμετάδοση μέσω διαδικτύου των εκπομπών τους από άλλη εταιρία

Η προαναφερθείσα αναμετάδοση συνιστά υπό ορισμένους όρους «παρουσίαση» έργων «στο κοινό» την οποία πρέπει να επιτρέψει ο δημιουργός τους

Το δίκαιο της Ένωσης¹ αποβλέπει στην καθιέρωση ενός υψηλού επιπέδου προστασίας υπέρ των δημιουργών και τη διασφάλιση εύλογης αμοιβής για τη χρήση των έργων τους, ιδίως στην περίπτωση παρουσιάσεως στο κοινό. Προς τον σκοπό αυτό, οι δημιουργοί έχουν το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν κάθε παρουσίαση στο κοινό των έργων τους.

Η TVCatchup Ltd (TVC) παρέχει διαδικτυακές υπηρεσίες τηλεοπτικών μεταδόσεων. Οι υπηρεσίες αυτές δίνουν στους χρήστες τη δυνατότητα να λαμβάνουν «ζωντανά» μέσω διαδικτύου δωρεάν τηλεοπτικές εκπομπές.

Η TVC μεριμνά, ώστε οι χρήστες των υπηρεσιών της να έχουν πρόσβαση μόνον στο περιεχόμενο που μπορούν ήδη να βλέπουν νομίμως στο Ηνωμένο Βασίλειο μέσω της τηλεοπτικής τους άδειας. Μεταξύ των γενικών όρων που αυτοί πρέπει να αποδέχονται συγκαταλέγεται και η κατοχή ισχύουσας τηλεοπτικής άδειας και η χρήση των υπηρεσιών της TVC αποκλειστικώς στο Ηνωμένο Βασίλειο. Ο διαδικτυακός ιστότοπος της TVC διαθέτει εξοπλισμό που της παρέχει τη δυνατότητα να εντοπίζει τον τόπο στον οποίο ευρίσκεται ο χρήστης και δεν επιτρέπει την πρόσβαση οσάκις οι χρήστες δεν πληρούν τους όρους που τους επιβάλλονται.

Η ένδικη διαφορά μεταξύ πλειόνων βρετανικών εμπορικών ραδιοτηλεοπτικών φορέων και της TVC έχει ως αντικείμενο τη μετάδοση από τη δεύτερη μέσω διαδικτύου και σχεδόν σε πραγματικό χρόνο τηλεοπτικών εκπομπών των πρώτων. Οι πρώτες ενήγγαγαν την TVC ενώπιον του High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) για προσβολή των δικαιωμάτων του δημιουργού που έχουν επί των εκπομπών και των ταινιών τους λόγω, ιδίως, απαγορευμένης τόσο κατά το εθνικό δίκαιο όσο και από την οδηγία 2001/29 παρουσιάσεως των έργων τους στο κοινό.

Το High Court of Justice ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν φορέας, όπως η TVC, προβαίνει σε παρουσίαση στο κοινό, κατά την έννοια της οδηγίας 2001/29, όταν μεταδίδει στο διαδικτυο ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές σε μέλη του κοινού που έχουν δικαίωμα προσβάσεως στο πρωτότυπο σήμα της ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως, χρησιμοποιώντας τις οικιακές τηλεοπτικές συσκευές τους ή τους φορητούς τους υπολογιστές.

Καταρχάς, το Δικαστήριο προσδιόρισε το περιεχόμενο της έννοιας «παρουσίαση» και εξέτασε αν η επίμαχη δραστηριότητα εμπίπτει στο εννοιολογικό της πεδίο. Δυνάμει της οδηγίας 2001/29, το δικαίωμα του δημιουργού να παρουσιάζει έργα στο κοινό καλύπτει κάθε μετάδοση ή αναμετάδοση ενός έργου σε κοινό το οποίο δεν παρίσταται στον τόπο της παρουσιάσεως με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, συμπεριλαμβανομένης της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής. Επιπλέον, η συναίνεση να συμπεριληφθούν τα προστατευόμενα έργα σε παρουσίαση στο κοινό δεν συνεπάγεται ανάλωση του δικαιώματος συναινεσεως ή απαγορεύσεως άλλου είδους παρουσιάσεων των συγκεκριμένων έργων στο κοινό. Κατά συνέπεια, κατά το Δικαστήριο, οσάκις

¹ Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).

ένα έργο χρησιμοποιείται κατά πλείονες τρόπους, ο δημιουργός του πρέπει να επιτρέπει **καταρχήν εξατομικευμένα κάθε μετάδοση και αναμετάδοση του έργου αυτού βάσει συγκεκριμένου τεχνικού τρόπου.**

Επομένως, δεδομένου ότι η θέση στη διάθεση του κοινού έργων μέσω αναμεταδόσεως στο διαδίκτυο χερσαίας ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως γίνεται βάσει συγκεκριμένου τεχνικού τρόπου, διαφορετικού της αρχικής παρουσιάσεως, πρέπει να θεωρείται «παρουσίαση» κατά την έννοια της οδηγίας. Συνεπώς, και για τέτοιου είδους αναμετάδοση απαιτείται άδεια των δημιουργών των αναμεταδιδόμενων έργων σε περίπτωση που αυτά παρουσιάζονται στο κοινό.

Δεύτερον, το Δικαστήριο εξέτασε αν τα προστατευόμενα έργα παρουσιάστηκαν πράγματι σε «κοινό». Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου η έννοια του «κοινού» αναφέρεται σε έναν απροσδιόριστο αριθμό δυνητικών αποδεκτών, ενώ εξάλλου προϋποθέτει και έναν αρκετά μεγάλο αριθμό προσώπων. Το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα σωρευτικά αποτελέσματα που απορρέουν από τη διάθεση των έργων στους δυνητικούς αποδέκτες και ότι, συναφώς, έχει σημασία ο αριθμός των προσώπων που έχουν ταυτόχρονα και διαδοχικά πρόσβαση στο ίδιο έργο.

Το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι, εν προκειμένω, η αναμετάδοση των έργων στο διαδίκτυο αφορά το σύνολο των ατόμων που κατοικούν στο Ηνωμένο Βασίλειο, τα οποία διαθέτουν σύνδεση με το διαδίκτυο και διατείνονται ότι έχουν τηλεοπτική άδεια στο κράτος αυτό. Τα άτομα αυτά μπορούν να έχουν παράλληλη πρόσβαση σε προστατευόμενα έργα στο πλαίσιο «ζωντανά αναμεταδιδόμενων» τηλεοπτικών εκπομπών στο διαδίκτυο. Επομένως, η εν λόγω αναμετάδοση αφορά απροσδιόριστο αριθμό δυνητικών αποδεκτών και προϋποθέτει και έναν αρκετά μεγάλο αριθμό προσώπων. Το Δικαστήριο διαπιστώνει, επομένως, ότι από την επίμαχη αναμετάδοση, τα προστατευόμενα έργα παρουσιάζονται πράγματι στο κοινό κατά την έννοια της οδηγίας.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο έδωσε την απάντηση ότι ο όρος «παρουσίαση στο κοινό», κατά την έννοια της οδηγίας 2001/29, καλύπτει αναμετάδοση έργων περιλαμβανομένων σε χερσαία ραδιοτηλεοπτική μετάδοση που πραγματοποιεί φορέας διαφορετικός του αρχικού ραδιοτηλεοπτικού φορέα, μέσω ροής διαδικτύου που τίθεται στη διάθεση των συνδρομητών του συγκεκριμένου φορέα, οι οποίοι μπορούν να λαμβάνουν νομίμως την αναμετάδοση διά της συνδέσεως με τον εξυπηρετητή του, μολοντί οι εν λόγω συνδρομητές βρίσκονται στην περιοχή λήψεως της εν λόγω χερσαίας ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως και μπορούν να τη λαμβάνουν νομίμως στον τηλεοπτικό τους δέκτη.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφάινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582